

89. Vårsång.

E-Dur, e, $\frac{4}{4}$, S. 4.

Alla fåglar kommit re'n, vårens glada gäster.
 Hvilken fröjd i solens sken, hvilka sångarfester!
 Lärkan drillar högt i sky: våren är ju evigt ny.
 Jordens högtid börjar gry, sprider fröjd åt alla!

Hvilken glädje, hör, ack hör! Nätt och lätt de
 trippa.
 Gök och trast och siskors kör väcka upp hvar
 sippa.
 Dig de önska sommarfröjd, jubla högt i himlens
 höjd.
 Skogen står så grön och nöjd, röst från sten och
 klippa.

Hvad de oss förkunna så, lägga vi på minne.
 Mulna dar nog återstå, töcken för vårt sinne.
 Vi, som luftens fåglar små, utan världssorg lefva
 må.
 Han, som våren skänkt, också ger oss sorgfritt
 sinne.